

УДК 811.111'38
DOI <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2022.2-1/15>

Білецька Т. О.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Гаврилюк О. О.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

МУЛЬТИМОДАЛЬНІСТЬ ТЕКСТІВ СУЧАСНИХ АНГЛОМОВНИХ ЖУРНАЛІСТІВ-БЛОГЕРІВ

(на матеріалі блогів Філіппі де Франко та Арви Махдаві)

Статтю присвячено актуальній проблемі мультимодальності текстів сучасних англomовних журналістів-блогерів. Мультимодальна лінгвістика відповідає потребам часу, оскільки невід'ємною частиною сучасної комунікації є використання мовних та позамовних складників. Визначено, що мультимодальність є здатністю людини поєднувати декілька шляхів пізнання світу та спілкування – вербальний, візуальний, кінетичний (за допомогою жестів) та деякі інші; більше того – це теорія, яка розглядає, як люди спілкуються та взаємодіють між собою, не лише за допомогою письма, а й за допомогою мови, жестів, погляду та візуальних режимів, адже без урахування усіх вербальних та невербальних засобів розуміння повної глибини висловлювання є неможливим.

Матеріалом для аналізу закономірностей реалізації концепції мультимодальності в текстах англomовних журналістів-блогерів було обрано блоги Philip DeFranco та Arwa Mahdawi, пов'язані з політикою, соціальною сферою та культурою, а також децю менш висвітлені теми, такі як наука і освіта, спорт, економіка та релігія. Такий вибір був спричинений тяжінням авторів зазначених блогів до поєднання мультимедійних форматів у своїх дописах.

Результати дослідження продемонстрували, що в більшості випадків графічні елементи супроводжують, ілюструють текст, а також передають атмосферу подій. Успішність комунікації між сучасним блогером та його аудиторією безпосередньо залежить від того, наскільки вдало обрана стратегія привернення уваги читачів та глядачів. Популярність блогерів-журналістів Ф. де Франко та А. Махдаві завдячує їх активному використанню скріншотів, мемів та відео поряд із світлинами.

Ключові слова: медіа, блог, блогер, комунікація, мультимодальність.

Постановка проблеми. Важливою темою для обговорень серед лінгвістів є одна з найактуальніших тем сьогодення – вивчення взаємодії між мовою та мовленням. Тема взаємодії мультимодальних кодів викликає багато питань та суперечок серед дослідників, проте є безліч пропозицій для вирішення будь-якого питання, яке може виникнути, використавши такі чинники, як, наприклад, етнокультурні та психологічні, соціальні та етнокультурні тощо. Важливим є застосування безпосередньо комплексного підходу для вивчення взаємодії кодів один з одним. Необхідно поєднати теорію та методи дослідження з певних наукових дисциплін, і тоді – це беззаперечно можна назвати продуктивним шляхом вивчення взаємодій між мовою та мовленням.

У дискурсі сучасних мовознавчих досліджень особливої актуальності набуває вивчення проблематики особливостей прочитання смислових, вер-

бальних та аудіовізуальних кодів. Сучасний етап розвитку лінгвістичних студій характеризується широкою варіативністю напрямків, серед яких можна виокремити інтермедіальні, мультимодальні та лінгвопсихологічні студії, спрямовані на встановлення нових способів тексто- і смислотворення. Останні пов'язані насамперед із принципом гри, взаємодією та взаємопроникненням художніх засобів різних видів мистецтв, а також з виникненням нового типу образного мислення, що ґрунтується на парадоксальності і залученні широкого спектру сенсорних кодів для створення цілісного образу, спрямованого на художнє віддзеркалення емоційного досвіду, який здебільшого асоціюється з довербальним інтуїтивним осягненням себе та світу.

Не є винятком і сучасна блогосфера, що постає полем зіткнення усіх наявних способів представлення інформації. Відтак, дослідження

закономірностей реалізації концепції мультимодальності в текстах англомовних журналістів-блогерів є актуальним напрямом мовознавчих студій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичною базою дослідження стали роботи вітчизняних та зарубіжних дослідників, присвячені проблемі мультимодальності. Типологія англомовних мультимодальних текстів та мультимодальний дискурс загалом став об'єктом студій Л. Л. Макарук [1-3]. Полікодовість як ознака музично-поетичного дискурсу представлена в дослідженні О. І. Максименко та В. В. Подрядової [4]. Лінгвосеміотику комбінованого мультимодального англомовного пісенного дискурсу розглядає у своїй студії О. В. Шевченко. Зв'язок між візуальним, звуковим і текстовим компонентами дискурсу виявлений у роботах Дж. Бейтмена [7], Р. Картера та С. Едолфса [8]. Дослідження М. Галлідея [9] та М. Гемілтона [10] присвячені мультимодальності як процесу функціонування різноманітних мультимодальних платформ.

Постановка завдання. Метою статті є визначення закономірностей реалізації концепції мультимодальності в текстах англомовних журналістів-блогерів (на матеріалі блогів Філіппа де Франко та Арви Махдаві).

Виклад основного матеріалу. Мультимодальність – це здатність людини поєднувати декілька шляхів пізнання світу та спілкування – вербальний, візуальний, кінетичний (за допомогою жестів) та деякі інші; більше того – це теорія, яка розглядає, як люди спілкуються та взаємодіють між собою, не лише за допомогою письма, а й за допомогою мови, жестів, погляду та візуальних режимів.

Існує два типи мультимодальності – когнітивна та вербальна – вони тісно взаємопов'язані один з одним. Термін мультимодальність відноситься до поєднання декількох сенсорних та комунікативних кодів, таких як зір, звук, друк, зображення, відео, музика тощо, які створюють сенс у будь-якому даному повідомленні.

Поняття мультимодальності в мовознавстві походить від ідей М. В. Галлідей, який підкреслював важливість подолання “мономодальності” лінгвістичних досліджень, які традиційно аналізували лише вербальні аспекти спілкування. Мультимодальний підхід не лише розглядає мову як сукупність граматичних правил, але зосереджує нашу увагу на взаємодії різних знакових систем [9, с. 213].

Головною метою цього підходу є завдання проаналізувати та описати весь спектр засобів

(наприклад, візуальний, письмовий, жести тощо), які використовуються людьми у різних сферах, та зрозуміти, як ці одиниці організовані для створення значень. Центральним поняттям цієї теорії є код. Він ще не має загальноприйнятого визначення, але загалом його розуміють як канал представлення чи спілкування. Поєднання візуального образу зі словесним текстом, фрази з жестом, постави та імітації з мовленнєвим актом, відеокліп із коментарем можуть служити прикладами поєднання модусів.

Інше важливе поняття в теорії мультимодальності – це модальна доступність, яка тісно пов'язана з практичними та культурними аспектами. Іншими словами, модальна доступність сприяє прийняттю рішення про те, який режим обрати для того чи іншого виду представництва.

Мультимодальні дослідження різних типів дискурсу дозволяють поглянути на такі традиційні лінгвістичні поняття, як метафора та дискурс, більш глобально.

У лінгвістиці суттєву значущість має дослідження мультимодальності та різних видів її дискурсу, а також розглядається зв'язок між словесними, тобто вербальними, а також невербальними засобами мови. У центрі дослідження знаходиться встановлення визначення мультимодальності в різних сферах діяльності людини. Таким чином, поняття про мультимодальність, а також модальність, нині вважається об'єктом вивчення подібних сфер осягнення, так як і філологія, мистецтво, ідеологія, етнопсихологія, екофізіологія, логістика тощо. У межах кожної такої сфери таке явище як модальність може бути розглянуто під різними кутами, зокрема існує мономодальність, полімодальність, субмодальність, мультимодальність та інші.

Досить цікавим є поняття модальності крізь призму фізіології, де рецептори мають назву мономодальні та полімодальні, назва тих чи інших рецепторів базується на способі реакції на той чи інший подразник. Саме тому загальноприйнято вважати, що безпосередньо саме такий принцип лежить в основі лінгвістичних досліджень, саме тут мультимодальність – це здібність людини в процесі комунікації та пізнання комбінувати одночасно декілька методів освоєння світу, а також спілкування [4, с. 29].

У сучасному мовознавстві вже створені фундаментальні дослідження мультимодальності в суспільно-політичному дискурсі, у британському коміксі, досліджено мультимодальність лекційного дискурсу, дискурсу засобів масової інформа-

ції, а також в академічному дискурсі. Розглядаючи вищезгадані роботи видатних науковців, поняття мультимодальності висвітлено як певне поєднання таких двох засобів як вербального та невербального, саме вони працюють як механізм, для того, щоб задіяти різні типи людських відчуттів, такі як слухові, зорові, статичні та рухові. Безпосередньо завдяки цим типам відчуттів і відбувається відтворення реалістичної картини коміксу та інших, які є інформативними та досить легко закарбовуються у пам'яті людини.

Існує декілька вагоміших робіт, в основі яких лежить дослідження мультимодальності. Дж. Бейтмен зробив акцент на тому, що при мультимодальному аналізі інтеракцій, мова перестає бути феноменом, який існує за межами людини як індивіда. Бейтмен звертає увагу читача на різноманітні канали, які допомагають сприймати інформацію, безпосередньо акцент припадає на вербальний та невербальний аспекти [7, с. 121].

У зв'язку з викладеним вище, можемо сформулювати чітку думку про те, що мультимодальність базується на різноманітних типах, а також каналах сприйняття людиною тієї чи іншої інформації, завдячуючи одночасному використанню та взаємодії вербальних і не вербальних, візуальних, рецептивних та інших аспектів. Більше того, у дискурсі мультимодальності це комбінація вербальних та невербальних засобів, які задіюють різноманітні типи відчуттів.

У 1996 році New London Group представила теоретичний маніфест зв'язків між мінливим соціальним середовищем, з яким стикаються як учні, так і вчителі, і застосувала новий підхід до педагогіки грамотності, іншими словами «багатописьменності» [4, с. 28].

Багатогранність – це концепція розуміння інформації та конструювання сенсу за допомогою маніпулювання окремими кодами, відомі нам за такими значеннями, як: мовне значення, візуальне значення, звукове значення, жестове, тактильне та просторове значення. Кожен код має різні характеристики, що використовуються для формування сенсу, комунікації та представлення знань та ідей. Мультимодальність – це комбіноване використання декількох кодів разом і навмисне використання певної функції режиму для створення повідомлення для певної мети та аудиторії. Маніфест New London Group був оновлений у 2009 році з урахуванням розширення кодів, охоплених новими комунікаційними технологіями.

Мультимодальні коди – це різноманітні способи подання тексту. Зображення, запис, макет,

мова та рухомі зображення – це приклади різних видів кодів. Видатні науковці по всьому світу обирають свій код, один або ж декілька, залежно від того, як вони хотіли б передати повідомлення читачеві. Існує всього п'ять різних типів кодів сприйняття: мовний, візуальний, слуховий, жестовий та просторовий. Насамперед, код сприйняття є результатом культурного формування матеріалу шляхом його використання у повсякденній соціальній взаємодії. Для глибшого розуміння, необхідно розглянути кожен.

Мовний код сприйняття відноситься до написаних або вимовлених слів. Цей код включає безпосередньо вибір слів, передачу письмового або розмовного тексту, організацію слів у реченнях та абзацах, а також відповідає за розробку та узгодженість слів та ідей. Мовний код не завжди є найважливішим засобом; це залежить також і від інших модусів, які відтворюються у тексті залежно від того, який це текст а також від сукупності інших факторів. Мовний код, мабуть, є найбільш широко вживаним у сучасному суспільстві, оскільки його можна зустріти як на папері, так і в аудіо форматі. Мовний код – найкращий спосіб виразити певні деталі та думки [10, с. 19].

Код візуального сприйняття відноситься до зображень і персонажів, які люди мають здатність бачити. Цей код насамперед включає колір, макет, стиль, розмір та перспективу. Візуальний код використовується для проведення інструктажу, переконання, розваг, представлення різних видів почуттів тощо. Візуальний код також добре справляється з вираженням певних деталей.

Код цілком спрямований на сприйняття звуку, але не менш важливим є те, що він не є обмеженим у сприйнятті музики, різноманітних звукових ефектів, навколишніх шумів, тиші, тембру голосу в розмовній мові, гучності звуку, наголосу та акценту. Люди не так часто звертають увагу на всі звуки навколо себе та на те, як вони передають ту чи іншу інформацію, пов'язану з почуттями, діями та відповідями на запитання, пропозицію тощо. Кожен звуковий код передає певне важливе повідомлення. Поєднавши код звукового сприйняття з іншими мультикодами, скажімо, візуальними або мовним, буде передано більш детальне та творче повідомлення [7, с. 91].

Просторовий код стосується фізичного оточення, організації та близькості тексту. Одним із прикладів цього коду сприйняття часто є брошура та її форма та організація. Просторовий код також може стосуватися і навігаційної панелі на веб-сайті та того, як користувач інтерпретує

та орієнтується в Інтернеті. Дизайнер – це той, хто приймає рішення та проектує веб-сторінку просторово, але споживач – той, хто вирішує, як використовувати цю навігацію.

Код сприйняття за допомогою жестів – це спосіб інтерпретації руху. Міміка, жести, які відтворюються за допомогою рук, мова тіла та взаємодія між людьми – це все відноситься до жестів. Жестикуляція завжди була важливою у розмовах віч-на-віч, житті та в театрі, а також в кіно, проте останнім часом воно стало все більш популярним у мережі через широке використання Youtube та інших відеопрогравачів. Код жестів працює з лінгвістикою, візуальним сприйняттям, слуховим, а іноді навіть з просторовим, для того щоб створити більше деталей і краще донести їх до того, хто слухає.

Підводячи підсумок теми про мультимодальність, важливо зазначити що, сучасні дослідження у сфері мультимодальності можна розділити на дві основні категорії: дослідження, які значною мірою зосереджуються на результатах навчання різноманітних мультимодальних платформ або ж їх комбінацій з певною обмеженою орієнтацією на мультимодальність як процес; та не менш важливим є дослідження мультимодальності як процесу, що ґрунтується на маніфесті «New London Group», системна функціональна лінгвістика Галлідея та соціальна семіотика Кресса та його однодумців.

Мультимодальність є безумовно важливим явищем у сучасній науці, проте емпіричні дослідження, які перевіряють вплив мультимодальності є досить обмеженими. Дослідження комп'ютерно-опосередкованої комунікації часто порівнюють соціальний та психологічний вплив різних модальностей, таких, як текст і голос, але рідко обговорюється виразний вплив медіаформатів, де багато модальностей, які об'єднані в чомусь одному, наприклад цифрові ігри та гіпертекст. Аналізуючи все сказане вище, можна сказати, що сьогоденний блогівий дискурс апелює до сучасної людини, тим самим відбувається зміна у сприйнятті мультимедіа в сучасному світі, тому що для сприйняття повної картини необхідно супроводження інших, задіяних кодів сприйняття візуальних, тобто використання анімації, шоу тощо.

Матеріалом для аналізу закономірностей реалізації концепції мультимодальності в текстах англійських журналістів-блогерів нами було обрано блоги Філіппа де Франко [12] та Арви Махдаві [11]. Такий вибір був спричинений тяжінням авторів зазначених блогів до поєднання мультимедійних форматів у своїх дописах. Загалом нами

було розглянуто по 50 дописів у блогах кожного з названих авторів.

Філіпп де Франко [12] – відомий американський журналіст, блогер та ютубер. У сфері інтересів де Франко – огляди політичних та соціальних новин.

Арва Махдаві [11] – англійська журналістка, колумністка і блогерка. Співпрацює із виданням «The Guardian», спеціалізується на оглядах соціально-політичної проблематики.

Розглянемо тематичні групи дописів у блогах Ф. де Франко та А. Махдаві. За підсумками дослідження було визначено, що найактивніше блогери розробляють теми, пов'язані з політикою, соціальною сферою, культурою. Дещо менше висвітлення у блогах Ф. де Франко та А. Махдаві дістали теми, пов'язані з наукою та освітою, спортом, економікою та релігією. Більш докладно співвідношення тематичних груп в аналізованих блогах представлено в таблиці 1.

Таблиця 1
Співвідношення тематичних груп у блогах
А. Махдаві та Ф. де Франко (%)

Тематична група	Блог А. Махдаві	Блог Ф. де Франко
Політика	32	30
Соціальна сфера	28	30
Культура	13	14
Наука та освіта	10	9
Спорт	5	6
Економіка	9	8
Релігія	2	3
Інше	1	0

Оскільки журналістська комунікація передбачає цілеспрямоване поширення інформації, що впливає на формування суспільної думки, важливим було здійснення розгляду функціональних особливостей візуального матеріалу. Для цього на основі власних спостережень, вивчення масиву графічних елементів у текстах блогів Ф. де Франко та А. Махдаві було виокремлено низку категорій із функціями, які найчастіше можна було співвіднести із тим чи іншим візуальним елементом.

Більшість матеріалів, уміщених у блогах Ф. де Франко та А. Махдаві, представлені у форматі тексту, доповненого ілюстраціями, далі за частотністю йдуть виключно текстові матеріали. Трохи менше представлені матеріали у форматі тексту з відео. Таким чином, можна відзначити, що тексти, доповнені будь-яким візуальним елементом, складають більше 70% блогівого контенту в бло-

гах американського та англійського журналістів-блогерів. Більш докладно це співвідношення представлено в таблиці 2.

Таблиця 2

**Засоби передачі змісту в матеріалах блогів
А. Махдаві та Ф. де Франко (%)**

Засіб	Блог А. Махдаві	Блог Ф. де Франко
Текст	24	29
Текст+ілюстрація	55	50
Текст+відео	18	19
Ілюстрація	2	1
Відео	1	1
Інше	0	0

Отримані результати пов'язані, перш за все, із загальносвітовим трендом візуалізації контенту в соціальних медіа, який завдяки візуальним елементам стає більш привабливим і відповідно більш читабельним для користувача. Візуальний компонент є важливим елементом сторітелінгу.

Також у блогах Ф. де Франко та А. Махдаві часто використовуються скріншоти – найчастіше зі сторінок відомих політиків, політичних експертів у Твіттері. Цей засіб візуалізації особливо активно використовує А. Махдаві, зокрема, в матеріалах на тему внутрішньої політики Великої Британії, чинний прем'єр-міністр якої Борис Джонсон є активним користувачем та дописувачем соціальних мереж. Залучення скріншотів із висловлюваннями Джонсона є важливим компонентом дописів А. Махдаві на політичну тематику, оскільки дозволяє подати пряму мову одного з очільників країни, а також залучити до аналізу погляди прем'єра на неполітичні проблеми, оскільки на своїй сторінці у Твіттер Борис Джонсон часто демонструє власні думки з того чи іншого питання.

Дещо рідше у блогах Ф. де Франко та А. Махдаві представлені графіки, мапи та інфографічні матеріали. Зазвичай мапи використовуються обома блогерами в період загострення відносин між певними країнами. Так, зокрема, коли наприкінці 2021 року виникла загроза повномасштабного вторгнення РФ до України, у блозі Ф. де Франко в дописі стосовно названої проблеми з'явилася мапа, що ілюструвала можливі напрямки агресії російської армії.

Можливості інфографіки залучалися А. Махдаві у дописі про благодійницьку діяльність англійського футболіста, нападника клубу «Манчестер Юнайтед» Маркуса Решфорда, який під час першого локдауну у Великій Британії став одним із ініціаторів кампанії з централізованого харчування

дітей із малозабезпечених родин. Журналістка-блогерка за допомогою інфографіки продемонструвала читачам свого блогу, наскільки внесок Решфорда зміг покращити ситуацію із забезпечення бідних верств населення продуктами харчування.

Відеоматеріали є невід'ємною складовою дописів у блогах Ф. де Франко та А. Махдаві. І британська журналістка, і її американський колега за допомогою відео, інтегрованих із Youtube, пропонують своїм читачам не просто уявити, про що йдеться у тому чи іншому дописі, але й безпосередньо побачити й почути об'єкт дискусії. Такий підхід дозволяє журналістам убезпечити себе від закидів у заангажованості матеріалів – адже коли реципієнт має можливість працювати із першоджерелом, у нього завжди є можливість зіставити зміст цього першоджерела та його трансформацію, виконану журналістом, і, відповідно, дійти певних висновків стосовно адекватності цієї трансформації.

Також слід відзначити наявність матеріалів, що не мають жодного ілюстративного супроводу. Цей факт можна пояснити великою кількістю публікацій у блогах Ф. де Франко та А. Махдаві, прагненням блогерів зосередитися на текстовій складовій власних дописів. Проте загальне співвідношення матеріалів у блогах, залучених до аналізу, свідчить, що візуальна комунікація в них постає більш універсальною, ніж вербальна. При цьому, наприклад, використання інтернет-мемів, відео, що мають вірусну природу, справляє відчутний вплив на поведінку й ментальні настанови людей у контексті блогерської комунікації. Співвідношення ілюстративного матеріалу в аналізованих блогах представлено в таблиці 3.

Таблиця 3

**Співвідношення ілюстративного матеріалу
в блогах Ф. де Франко та А. Махдаві (%)**

Ілюстративний матеріал	Блог А. Махдаві	Блог Ф. де Франко
Графіки / інфографіка / мапи	3	4
Світлини	37	38
Мемі / фотожаби	20	25
Відео	10	15
Скріншоти	23	11
Таблиці	3	2
Відсутній	4	5

В якості прикладу використання мемів як реалізації концепції мультимодальності в англійській блогосфері розглянемо допис у блозі Ф. де Франко, присвячений такій гострій суспільно-політичній

темі, як виведення американських військ із Афганістану, наслідком якого став прихід до влади талібів та згортання навіть тих нечисленних суспільних прав і свобод, що були встановлені за час знаходження американського військового контингенту на афганській землі. Автор блогу використовує в ньому загальновідомий мем із фразою «First time?», що подана на тлі двох чоловіків, які стоять на ешафоті й готуються до страти, адже на їхні шиї вже накинута зашморги. Основою цього мему є цитата із фільму за участю Джеймса Франко. Стоячи на ешафоті, персонаж Франко обертається до головного героя й оптимістично запитує: «First time?». Сюрреалізм та сарказм використання цієї фрази перейшов з екранів у сучасний інтернет-простір, де створений на базі цього епізоду мем зазвичай використовується, коли йдеться про безвихідну ситуацію.

Проте Ф. де Франко у своєму блозі, на наш погляд, розширює смислову функціональність зазначеного мему, натякаючи на те, що це далеко не перша безуспішна військова кампанія США, що проводиться далеко від батьківщини та має сумнівне смислове навантаження. Відтак, потенціал популярного мему використаний Ф. де Франко для відтворення ефекту хоч і гіркої, але іронії стосовно американської зовнішньої політики.

Послугується мемами, хоч і рідше, ніж Ф. де Франко, й А. Махдаві. Так, у дописі в блозі, присвяченому скандалу навколо позиції відомої англійської письменниці Дж. К. Роулінг проти ЛГБТ-спільноти, блогерка для ілюстрації використала мем із фразою «You are a wizard, Harry!»,

якою супроводжується зображення актора Д. Редкліффа у ролі Гаррі Поттера. Ця цитата зазвичай уживається аби розповісти людині про дещо очевидне, про яке, втім, вона до цього не мала жодної уяви. Проте у блозі А. Махдаві дещо трансформує семантику цього мему, скеровуючи його, швидше, до фігури самого Редкліффа, який засудив висловлювання авторки знаменитої казкової саги стосовно трансгендерних людей.

Результати дослідження продемонстрували, що в більшості випадків графічні елементи супроводжують, ілюструють текст, а також передають атмосферу подій. Наявність мемів є більш характерною для блогу Ф. де Франко, де вони дозволяють виділити ще одну функцію візуального матеріалу – надання тексту ознак гумору / іронії, що також привертає увагу читача ще до того, як він звернеться до самого тексту.

Висновки і пропозиції. Отже, слід відзначити, що для сучасного блогера характерною є мета вступу в комунікацію із реципієнтами його контенту. Успішність цієї комунікації залежить від того, наскільки правильно була побудована стратегія привернення уваги читачів та глядачів. Оскільки комунікативний простір блогосфери являє собою креолізований текст. Необхідними для реалізації стратегії атракції стають як візуальний, так і текстовий компоненти. Таке поєднання функціональності різних медіа забезпечує реалізацію концепції мультимодальності у блогах сучасних англомовних журналістів Ф. де Франко та А. Махдаві, забезпечуючи їх контенту популярність серед реципієнтів.

Список літератури:

1. Макарук Л. Л. Системно-функціональний підхід до дослідження англійського мультимодального дискурсу. *Актуальні питання іноземної філології*, 2016. № 5. С. 138–142.
2. Макарук Л. Л. Типологія англомовних мультимодальних текстів та їх диференційні ознаки. *Актуальні питання іноземної філології*, 2017. № 6. С. 106–112.
3. Макарук Л. Л. Мультимодальність сучасної англомовної масмедійної писемної комунікації: монографія. Луцьк : Вежа-Друк, 2018. 424 с.
4. Максименко О. И., Подрядова В. В. Поликодовый музыкальный поэтический дискурс. *Вестник РУДН*. 2013. № 4. С. 27–37.
5. Шарафутдинова Н. С. Теория и история лингвистической науки: учебное пособие. М., 2008. 280 с.
6. Bateman J. Text and Image: a Critical Introduction to the Visual. London; New York : Routledge, 2014. 520 p.
7. Carter R., Adolphs S. Linking the Verbal and Visual: New Directions for Corpus linguistics. *Language, People, Numbers*. 2008. № 64. С. 275–291.
8. Halliday M. A. K. An Introduction to Functional Grammar. London : Edward Arnold, 1994. 320 p.
9. Hamilton M. Expanding the New literacy Studies: Using Photographs to Explore. *Literacy as Social Practice*. London : Routledge, 2000. P. 16–34.
10. Arwa Mahdawi. URL: <https://www.theguardian.com/profile/arwa-mahdawi> (Дата звернення: 20.01.2022)
11. Philip DeFranco. URL: <https://roguerocket.com/> (Дата звернення: 20.01.2022)

Biletska T. O., Havryliuk O. O. MULTIMODALITY OF MODERN ENGLISH

JOURNALISTS-BLOGGERS' TEXTS (based on blogs by Philip DeFranco and Arwa Mahdawi)

The article is devoted to the topical problem of multimodality of texts of modern English-speaking journalists-bloggers. Multimodal linguistics meets the needs of the time, as the use of linguistic and non-linguistic components is an integral part of modern communication. It has been determined that multimodality is a person's ability to combine several ways of learning about the world and communication - verbal, visual, kinetic (through gestures) and some others; moreover, it is a theory that examines how people communicate and interact with each other, not only through writing, but also through language, gestures, gaze and visual modes, because without all verbal and nonverbal means it is impossible to understand the full depth of the text.

Philip DeFranco and Arwa Mahdawi's blogs are related to politics, social sphere and culture, as well as somewhat less covered topics such as science and education, sports, economics and religion. This choice was due to the tendency of the authors of these blogs to combine multimedia formats in their posts.

The results of the study showed that in most cases, graphic elements accompany, illustrate the text, and convey the atmosphere of events. The success of communication between a modern blogger and their audience directly depends on how well the strategy is chosen to attract the attention of readers and viewers. The popularity of journalists-bloggers Ph. DeFranco and A. Mahdawi is due to their active use of screenshots, memes and videos along with photos.

Key words: media, blog, blogger, communication, multimodality.